

در این مقاله به بررسی زندگی و موسیقی
این هنرمند بزرگ می‌پردازیم. او یکی از
مهم‌ترین خوانندگان سول و بلوز
در دهه ۱۹۶۰ میلادی بود. آلبوم
شهرت‌آورد او "Ray Charles" است.
او توانست با این آلبوم به
شعبه اول بیلبورد آمریکا برسد.
او همچنین برنده جوایز گوناگون
از جمله جایزه گرمی و جایزه
پلنگین شده است. او یکی از
بزرگ‌ترین خوانندگان سول و بلوز
در جهان است.

1. I'm a believer
2. Just a little bit green
3. Let's stay together
4. You can't judge a book by its cover
5. Out of sight
6. I'm a man
7. I'm a man
8. I'm a man
9. I'm a man
10. I'm a man
11. I'm a man
12. I'm a man

Ray Charles

by Van Morrison

همیشه درست می‌دانست چه طور با زمان بنواز
مثل هر جزمن آ فوق العاده اما برای او چیزی بیش از
از آن صدا بود - او این آهنگهای فوق العاده را هم
می‌نوشت. او هنوز بسینا پرجسته بود، سازنده
رکوردی فسوق العساده، تهیه‌کننده عالی و
تولیدکننده‌های محشر. دلیل وجود دارد که ری چارلز را
می‌نامیدند فکر کنید که او چه طور موسیقی کلتری

شدیم. مرا تحت تأثیر قرار داد بعد شروع کردم به
خریدن مسینگل‌های او صدایش بسیار
مجنوب‌کننده بود بلوز بود، آر‌اند‌بی بود، گاسپل
بود، سوینگ بود تمام چیزهایی بود که قبلاً شنیده
بودم ولی هیچ‌کدام در یک چیز می‌نظیر و با روح
ری چارلز به عنوان خواننده، مثل هیچ‌کس
دیگری نمی‌خواند هیچ وقت ضرب را آن‌جایی که
فکرش را می‌کنی نمی‌نداخت، اما همیشه عالی بود.

ری چارلز گواه این است که بهترین موسیقی از تمام
حد و مرزها عبور می‌کند، به تمام ارزش‌ها دست
پیدا می‌کند. او هر نوع موسیقی را می‌توانست اجرا
کند و در عین حال همیشه با خودش رو راست بود
همش به روح او مربوط می‌شود.
موسیقی اش اولین بار وقتی نسخه زنده‌ای از
جسی بگم' در شبکه ارتش آمریکا در آلمان که
معمولاً شبها دیر وقت به آن گوش می‌کردم.

1. What'd I say
2. Jazzman
3. Ray Charles at Newport
4. Ray Charles in person
5. Genius + Soul = Jazz
6. Basie
7. Quincy Jones
8. Crazy Love
9. Sam Cooke
10. Bobby Bland
11. Solomon Burke
12. Soul

را به آن‌چه برای او درست کار می‌کرد تغییر داد. نشان داد که هیچ محدودیتی وجود ندارد، نه برای کسی که به خوبی او باشد. هر کاری که کرد، به هر چه دست زد آن را مال خود کرد. رانر مخصوص به خود را دارد. حالا موسیقی ری چارلز است. همیشه با گوش کردن به او چیزی را یاد گرفته‌ام. این موسیقی است که استاندارد محکمی را پدید آورده برای من آلبومهایی که برجسته هستند در ری چارلز در نیویورک^۲ و «خود ری چارلز»^۳ است.

بعد این هست چیز = روح + نایفه^۴ با ازکستر بیسی^۵ و کوپنسی جونز^۶. و مطمئناً صداهایی مدورن در موسیقی کاتدری و وسترن، چیزهای زیادی هست که نام بیرم این روزها اغلب باید برای بشنوی. به عقب برگردی.

اخیراً برای یکی از آهنگهایم «عشق دیوانه»^۸ با

این موسیقی ورای بازارهایی است. این موسیقی جهانی است و جذابیت آن کیهانی. ری چارلز موسیقی را تنها با خودش بودن عوض کرد. با انجام آن‌چه کرد و آن را به میلیون‌ها آدم با تأثیری به وسعت روح بی‌نظیرش برگرداند. این میراث اوست. به‌منظر من موسیقی او حتی از همه ما پیش‌تر عمر می‌کند. حداقل امیدوارم که این‌طور باشد.

James Brown

by Rick Rubin

نگه می‌داشت. می‌دانست که این مهم است. بهترین نوازندگان را داشت. فنانکی‌ترین‌ها. اسکرکلاید نسل‌بفیلد^۷ در موتاون^۹ نغمین می‌کرد، اجازه نمی‌دادند آن چیزهایی را که با جیمز براون در طلایکی دارمز^{۱۰} می‌زد بزنند. دید جیمز براون بود که

R&B هم مصداق دارد. موسیقی او استثنایی است. احساس و نوای آن جیمز براون رانر مخصوص به خود را دارد. منتهی به اینست که او ویراستار برجسته‌ای بود. به عنوان یک آهنگساز، تهیه‌کننده و رهبر گروه، چیزها را پراکنده

از یک جهت جیمز براون مثل جانی کش^{۱۱} است. جانی به عنوان یکی از سلاطین موسیقی کاتدری قلمداد می‌شود، اما خیلی از مردم هستند که جانی را دوست دارند ولی از موسیقی کاتدری خوششان نمی‌آید. این قضیه در مورد جیمز براون و